

[Gert Petersen]

offentlige sektor, og at der ydes fuld lønkom-
pensation.«

Det må hr. Maisted selvfølgelig gå ud fra er rigtigt, når nu det står der, men det er faktisk ikke rigtigt, for det, der står i SFs økonomiske program, er, at der skal ydes solidarisk lønkom-
pensation, hvilket er noget andet, det er LOs model. Derfor må jeg også skuffe de herrer i Budgetdepartementet; de får ikke fuld lønkom-
pensation, hvis vores plan slår igennem, for vi er tilhængere af en solidarisk lønkom-
pensation, og det vil igen sige, at det ikke kommer til at koste så meget.

Og så til hr. Tørnæs: Det er da klart, at der vil være nogle, som går tilbage i indtægt enten ad skattevejen eller direkte ad indtægtsvejen, hvis de reformer, vi taler om, skal gennemføres. Vi har sagt mange gange, at disse reformer må betales. De er nødvendige. Det er nødvendigt med en social genopretning. Det er nødvendigt med en større retfærdighed. Det er nødvendigt med betalt frihed til uddannelse, at man tager fat på reformer osv., og det koster noget. Disse midler må hentes hos den bedst stillede, skal vi sige fjerdedel af befolkningen. Det er et klart svar, hr. Tørnæs, og det er SFs politik.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

En gang imellem kan man være helt ked af at blande sig i debatten mellem de konservative og Socialdemokratiet og mellem SF og Venstres to ordførere, hr. Maisted og hr. Tørnæs, men jeg gør alligevel et forsøg.

Det er jo sådan, når man diskuterer regeringsdannelse, at der er adskilligt flere meningsmålinger, der i sommerens løb netop har vist et flertal, hvor Fremskridtspartiet var tungen på vægtskålen, end meningsmålinger til fordel for det meget omdiskuterede flertal, der aldrig reelt har været for en S-SF-regering.

Og så må jeg sige, at når man taler om lave instinkter, så synes jeg ærlig talt, det gælder medlemmer af Folketinget, der står heroppe i dag – det være sig hr. Svend Auken eller hr. Knud Østergaard – og taler om, at man ikke vil være i stue med Fremskridtspartiet, for det er jo i realiteten det, man gør. Det var Det Radikale Venstre, der sagde det forud for sidste valg, men nu har epidemien åbenbart bredt sig til andre dele i denne sal,

og det synes jeg faktisk ikke man kan være bekendt. Det rammer såmænd ikke så meget os, der sidder her i Folketinget, for vi er vant til lidt af hvert, men det rammer i allerhøjeste grad de ca. 120.000 vælgere, som Fremskridtspartiet fik ved sidste valg, og som vi åbenbart fastholder, hvad hver evig eneste meningsmåling i den sidste tid har vist.

Det er simpelt hen foragt for folkestyret, man giver udtryk for heroppefra. Jeg kan godt skamme mig en smule, det må jeg indrømme, men det er nok, fordi jeg er et relativt nyt medlem af dette høje parlament. Jeg synes, det er under al kritik – ganske enkelt.

(Kort bemærkning).

Maisted (V):

Hr. Gert Petersen tager fejl. Der er netop lavet to tidsprofiler ved belysningen af SFs politik; ikke desto mindre laver man altså beregningen på første års udgifter, 1987, hvis ulykken skulle ske. Men man har taget hensyn til tidsprofilen, og det giver 30 mia. kr. i ekstra offentlige udgifter.

Jeg kan godt forstå, at hr. Gert Petersen ikke har været med til at lave SFs økonomiske program, det fremgår tydeligt af det, han siger. Men hvis man nu forestillede sig, at det gik så galt, at man fik SFs økonomiske politik og man havde en skatteprocent på 67 i år 2010, så skriver man: »En så kraftig vækst i skattetrykket vil betyde, at de disponible realindkomster og dermed forbrugsmulighederne næsten ikke vil stige i de kommende årtier. Samtidig ville et skattetryk på 60–70 procent give anledning til øgede problemer med skattetænkning, sort økonomi og negative virkninger på arbejdstilbuddet. Disse negative virkninger på økonomien vil naturligvis blive forværret, hvis SFs mange nye udgiftkrævende reformer, således som det er anført ovenfor, indebærer en stigningstakt i de offentlige udgifter, der er væsentlig større end 2 pct. om året.«

Så siger hr. Jes Lunde: vores forudsætninger tager man slet ikke hensyn til. Men der skal jo være lidt rimelighed i det hele. Selvfølgelig vil Budgetdepartementets økonomer tage hensyn til hr. Jes Lunde, hvis han kommer og siger, at 2 og 2 er 4, men når han kommer og siger, at 2 og 2 er 5, er der ikke noget at sige til, at Budgetdepartementets økonomer gør vrøvl og anfører, at det regne-